

वा० रा०

॥ ९ ॥

॥ ३२ ॥ ३३ ॥ चिंताहृत्वं दर्शयति ॥ हिरण्येत्यादि ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ अपराजिता इति छेदः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ अश्विनाविववासवमिति ॥ भगांशाविवेति पाठे ॥ भगस्तदंशो
र्यमाताविवेत्यर्थः ॥ ३९ ॥ निरामयं निरोगं ॥ सुधर्मः शोभनो धर्मः पथि स्थापितः प्राक्सम्यगनुष्ठितैरध्ययनादिभिरिति शेषः ॥ यतो द्विषो देवाजितास्तत्तस्मादस्माकं मृत्युक

ततो नारायणेनोक्ता देवा इन्द्रपुरोगमाः ॥ सुरारिंस्तान् हनिष्यामि सुराभवतनिर्भयाः ॥ ३२ ॥ देवानां भयभीतानां हरिणाराक्षसर्षभौ ॥ प्रति
ज्ञातो वधोऽस्माकं चित्यतां यदि हक्षमं ॥ ३३ ॥ हिरण्यकशिपोर्मृत्युरन्येषां च सुरद्विषां ॥ नमुचिः कालनेमिश्च संह्रादो वीरसत्तमः ॥ ३४ ॥ रा
धेयो बहुमायी च लोकपालोऽथ धार्मिकः ॥ यमलार्जुनौ च हार्दिक्यः शृंभश्चैव निशृंभकः ॥ ३५ ॥ असुरादानवाश्चैव सत्त्ववंतो महाबलाः ॥
सर्वे समरमासाद्य न श्रूयन्ते पराजिताः ॥ ३६ ॥ सर्वैः क्रतुशतैरिष्टं सर्वमायाविदस्तथा ॥ सर्वसर्वास्त्रकुशलाः सर्वशत्रुभयंकराः ॥ ३७ ॥
नारायणेन निहताः शतशोथसहस्रशः ॥ एतज्ज्ञात्वा तु सर्वेषां क्षमं कर्तुमिहार्हथ ॥ दुःखं नारायणं जेतुं यो नो हंतुमिहेच्छति ॥ ३८ ॥ ततः
सुमालीमाली च श्रुत्वामाल्यवतो वचः ॥ ऊचतुभ्रातरं ज्येष्ठमश्विनाविववासवं ॥ ३९ ॥ स्वधीतं दत्तमिष्टं च ऐश्वर्यं परिपालितं ॥ आयु
निरामयं प्राप्तं सुधर्मः स्थापितः पथि ॥ ४० ॥ देवसागरमक्षोभ्यं शस्त्रैः समवगात्थ च ॥ जिता द्विषोऽप्यप्रतिमास्तन्नो मृत्युकृतं भयं ॥ ४१ ॥
नारायणश्च रुद्रश्च शक्रश्चापियमस्तथा ॥ अस्माकं प्रमुखे स्थातुं सर्वे विभ्यति सर्वदा ॥ ४२ ॥ विष्णोर्द्वेषस्य नास्त्येव कारणं राक्षसेश्वर ॥
देवानामेव दोषेण विष्णोः प्रचलितं मनः ॥ ४३ ॥ तस्मादयैव सहिताः सर्वे न्योन्यसमावृताः ॥ देवानेव जिघांसामो येभ्यो दोषः समुत्थि
तः ॥ ४४ ॥

तं भयं नास्तीत्यर्थः ॥ कर्तव्यावशेषाभावान्मृत्यावपि न क्षतिरिति भावः ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ विष्णोर्द्वेषस्य कारणं नास्ति ॥ अस्मा
भिस्तदपराधाकरणादिति भावः ॥ विष्णोर्द्वेषश्च नास्त्यत्र कारणं राक्षसेश्वरेति पाठे विष्णोरस्मद्वधप्रतिज्ञायां यः कारणं स्यात्तादृशो विष्णोः सहजो दोषो नास्तीत्यर्थः ॥ कथं तर्ही
दानीमस्मासु द्वेषो विष्णोरत आह ॥ देवानामिति ॥ दोषेणोपजापेन ॥ ४३ ॥ जिघांसामः स्वार्थे सनार्थः हन्म इत्यर्थः ॥ ४४ ॥

उ० कां०

॥ ९ ॥